

עבודת השם

פזמון "ויקהל"

וראה שבועת קטנה. ונתן לעני את הטבעת במקום הצדקה. העני שמח מאוד והלך לדרכו לפרוש את הטבעת בכסף על מנת להרוויח ארוחה או איזה בגד. במקביל חזרה אשתו של הצדיק ופתחה את בית גניזה לראות מה קורה ולתודהמתה הטבעת נעלמה, והחלה לצעוק גנבו! גנבו! שאל אותה בעלה מה את צועקת, ענתה לו, הייתה פה טבעת ונעלמה. ענה לה בעלה אל תדאגי, לא גנבו פשוט היה פה עני ולא היה לי מה לתת לו ונאמר "אל תשיב דש נכלם" אז נתתי לו את הטבעת הקטנה. אמרה לו אשתו מה עשית, אתה יודע כמה הטבעת הזאת עולה 42 זהובים זה זהב טהור. שמע זאת הצדיק ונבהל לבש את מעילו והחל לרוץ לכוון העני. והעני הסתובב וראה אותו רודף אחריו התחיל לברוח כל עוד נפשו בו ונערך ביניהם מרוץ ארוך ובסוף הצדיק תופס אותו, מתנשף ואומר לו הצדיק: "תשמעו!" התחיל העני לרעוד ולבכות ואמר: "מה אתה רוצה אתה נתת לי את הטבעת אני לא גנבתי אותה". הצדיק מתנשף ואמר "אבל לא ידעתי". ואומר העני בלחץ "אבל אתה נתת לי את הטבעת. לא גנבתי אותה". ענה לו הצדיק, רק רצייתי לעדכן אותך, הטבעת שווה 42 זהובים. אל תמכור אותה בזול, כי ממנה אתה יכול להתקשר, רצייתי שתדע שזאת מתנה יקרה, ע"כ המשל.

הנמשל: הקב"ה אומר למשה רבינו "משה מתנה יקרה יש לי בבית גניזי ושבת שמה וברצוני להביא אותה לבני ישראל. תודיע שלא ימכרו אותה בזול לא בשביל כדורגל ולא בשביל קלפים, ולא שש-בש. שבת נתתי וכל השומר שבת כהלכתה מוחלים לו על 70 שנה של עוונות אפילו חטאים של עבודה זרה מוחלים לו, זאת ערכה של שבת "חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית" מי שמחלל שבת ככופר בקב"ה ותורתו. ישנם יהודים שאומרים אני מקיים מצוות אבל בלי סיגריה בשבת אני לא יכול ישנם יהודים שהולכים לבית כנסת ומבקש בעלית התורה בליבו שקבוצתו תנצח בדרכי בשבת רחמנא ליצלן. אבל הוא לא מבין למה השבת קימת וגורם לחילול ה' כשמחלל השבת בפרהסייה. השבת ניתנה בעשרה הדיברות ושבת זה עדות לבריאת העולם שאם ה' שבת ביום שביעי גם אני צריך לשבות. אם אינני שובת כי אני נהג מונית שמרוויח 300% בשבת אז אני כופר בבריאה ואינני מאמין בה. הקב"ה לא עבד עבודה פיסית, כשברא את העולם שנאמר בעשרה מאמרות ברא הקב"ה את העולם, "ויאמר ה' ויהי אור" ועוד "ויאמר ה' יקוו המים אל מקום אחד ותראה יבשה", "ויאמר ה' תדשא הארץ". ויאמר... וכולי. "ה' אמר ויהי הוא ציווה ויעמוד" כך נברא העולם בעשרה אמירות. ביום שבת הקב"ה שבת מאמירות אז כל

"ששת ימים, תעשה מלאכה, וביום השביעי יהיה לךם קדש שבת שבתון, ליהוה: כל-העשה בו מלאכה, יומת." (ויקהל לה, ב) הקב"ה אמר למשה מתנה יקרה יש לי בבית גניזי, שואלים ועונים חז"ל, מה זה בית גניזי? זה כמו קופסא של תכשיטים שיש לאשה בתוך ביתה שם היא שמה את התכשיטים הרכוש הכי יקר וחשוב שיש לה. אומר הקב"ה למשה רבנו שמתנה יקרה יש לי בבית גניזי והיא השבת. תארו לכם מכל העולם המופלא שבו יש ים גדול ונופים אדירים ותענוגות מסוימות וזה רק כדור הארץ ומה נאמר אם נביט למעלה ונראה אין ספור כוכבים שהמרחק בין כוכב לכוכב זה בספרות של שנות אור שכל שנת אור זה ביליון ומיליארדים של ק"מ. ואין בידינו את היכולת להגיע אליהם. ומכל היצירה המדהימה הזאת אומר הקב"ה שהמתנה הכי יקרה זאת השבת. רק שאנו לא יודעים להעריך אותה ואת השפע שהשבת מורידה מעולמות עליונים, אך שנגיע לחיי עולם הבא ניווכח עד כמה ששמירת השבת הועילה לנו לקבל שכר עולם הבא. יפה שעה של קורת רוח בעולם הבא (שקורת רוח פירושה ריח שמוחוץ לגן עדן) מכל תענוגות העולם הזה. מי שיודע להעריך את השבת ועוסק בתורה ביום הקדוש הזה לאט לאט הוא מבין שהיא מעין עולם הבא. והוא יכול איך שהוא לתפוס בקצה הדמיון מה זה עולם הבא אך לא לגמרי שנאמר "עין לא ראתה אלוקים וזלתך למחכה לו", כי אף אחד מעולם הזה אינו יכול להשיג את שכר העולם הבא, כי שעת של קורת רוח (שוה רק ריח גן עדן, מבחוץ נקרא קורת רוח) יפה ומענגת יותר מכל תענוגות העולם הזה גם אם נרכו את כל הרגעים המאושרים של כל הנבראים מבראשית לשעה אחת עדין הפסוק בא ואומר שרק שעה של קורת רוח שווה את כל זה. מספרים על צדיק אחד שדפק על דלת בביתו עני וביקש צדקה. חיפש הצדיק כסף בבית ולא מצא הלך לבית גניזה של אשתו וחיטט בתכשיטים

17:22	כניסת השבת
18:22	צאת השבת
17:44	שקיעה
18:56	ר. תם
6:03	הנץ

הפטרות: "ויקראת יחזקאל"

שכן מעבודה עלינו לשבות. אף אחד לא ביקש מאיתנו שלא נדבר כמו שה' שבת אלא לשבות מעבודה מל"ט מלאכות שנעשו במשכן. קדושת השבת יותר קדושה מבית המקדש. כשבנו את המשכן, אמר הקב"ה למשה רבינו לא לבנות את המשכן בשבת כי קדושת השבת גדולה יותר. יש כאלה אנשים שהולכים לבקש ברכות מרבנים ואינם שומרים שבת. הרי זה מצחיק על מה תשרה הברכה. אומר הקב"ה למשה רבנו "לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה" היא המקור לשפע "ויברך אלוקים את יום השביעי", הקב"ה בכבודו ובעצמו מברך את שומר השבת כמו שנתן ברכה במן ששה ימים היה עושה נסים כשעם ישראל הולך ארבעים שנה במדבר, בהמוניהם, ויום יום יורד מן במקום הפקר במדבר. ביום ששי הקב"ה מוריד כפלים גם ליום שבת וגם ליום ששי, כי שבת ויינפש. לכן אנו מברכים על לחם משנה הצדיקים היו מקבלים את המן בפתח הבית והרשעים מחוץ למחנה כדי שיתבנישו במעשיהם ויעשו תשובה שתוכנם יהיה ככרם. אף גם למקדשי שביעי הקב"ה ימטיר פרנסה כפי שהובאו, האדם לוקח הבטחה אלוקית "ברית ביני וביינכם" שהיא השבת,

כשהברית לא הייתה בין הקב"ה לגוים שנאמר "לא נתתו לעובדי אחרות ולא הנחלתו לעובדי אלילים גם במנוחתו לא ישכנו ערלים כי לעמך ישראל נתת באהבה" ועוד נאמר גוי ששומר שבת חייב מיתה. אז איך שלא ננצל מתנה גדולה שנתן לנו בורא עולם, העיקר מחפשים עצות ורפואות מכל מיני אנשים. הרבה אנשים שהיו עובדים בשבת נראה שהרוויחו כפלים אך לא הייתה להם ברכה בזה. כל זה יכול להעיד כל חוזר בתשובה שעבד בשבת, כי יותר ממה שאנו שומרים את השבת, השבת שומרת עלינו. ואנשים זוכים לדאות בחוש. יש רק לקיים נעשה ונשמע. בע"ה נעשה ונצליח והקב"ה ברחמיו עלינו ירויח שפע ממקור הברכות שנקראת "השבת". שמצילה אותנו מן הגוים שאין להם שכר עולם הבא ורק לישראל יש שכר שנאמר "עם מקדשי שביעי ישבעו ויתענגו מטובך". השבת מבדילה אותנו מהגוים לכן במוצ"ש אומרים בהבדלה המבדיל בין קודש לחול בין אור לחושך ובין ישראל לעמים" ומי שאינו שומר שבת אינו עושה הבדלה וכשיגיע לעולם האמת הוא יבין שחי כמו גוי, ואין הבדל בינו ובין גוי בגלל חילול השבת שאמורה להבדיל בין ישראל לעמים. ע"כ.

סיפור בהמשכים "סגוריה בשמים" חלק ב.

מצור: סוחר היין שעבר ברחובות העיר קליש שבהרי הקרפטים (כיום אוקראינה) נבהל לרגע כששמע קול הקורא אליו: "יהודי! יהודי!". לרגע חשב שמישהו קורא לעזרה, אך להפתעתו ראה כי הקורא אינו אלא רבה של סליש, רבי שמואל-שמלקה קליין, אחד הצדיקים המופלאים בזמנו. **המשך:** הרופאים שביקרו אותו נואשו מהסיכוי להצילו. מצבו הידרדר והלך עד שאיבד את הכרתו ושקע בתרדמת. הרופאים אמרו כי זה יומו האחרון עלי-אדמות. לפתע, באורח פלאי לגמרי, החל מצבו להשתפר, ולא עברו ימים רבים והוא חזר לבריאות תקינה ומלאה! "באיזה יום אירע הנס?", נפלטה שאלה מפי הסוחר. כשנאמר לו התאריך עשה חישוב מהיר והתברר לו שהדבר היה בדיוק באותו יום שבו קרא לו הרב מסליש... "ללא ספק יש קשר רב בין אותה שיחה סתומה עם הצדיק לבין רפואתו הפלאית של הרב", הרהר בליבו ומיד החיש את צעדיו אל בית הרב וביקש לשוחח עמו בדחיפות. כאשר נכנס אל חדרו סיפר הסוחר את כל אשר מעשהו אצל רבי שמואל-שמלקה מסליש. בסיימו את הסיפור הבחין כי עיניו של הרב התמלאו דמעות. "האם תוכל לתאר לי את דמותו?", שאל הרב מלמברג. הסוחר תיאר בפורטרוט את דמותו של רבי שמואל-שמלקה. "אם-כן", אמר הרב, "אספר לך, אולם הבטח לי שלא תספר זאת ברבים". לאחר שהסוחר הבטיח לשמור זאת בסוד, החל הרב לספר: "כאשר שכבתי על ערש דווי עלתה נשמתו לבית-הדין של מעלה, ודנו מה יהיה עליה. לבסוף נגזר עליי להיפרד מן העולם. "פתאום הופיע יהודי בעל זקן שיה, שתוארו היה בדיוק כפי שאתה מתאר, והחל לטעון וללמד עליי סגוריה: 'כיצד ימות רב צעיר כל-כך, שכל עבודתו לשם שמים ובכל יום מחייב בעולם הזה הוא מוסיף להתעלות בלימוד התורה ובקיום מצוות ומעשים טובים?! כדאי להאריך את ימיו, למען הדור הזקוק לו!..." טענותיו נתקבלו והוחלט להוסיף לי עוד שנים על חיי, כפי שאתה רואה", סיים הרב את סיפורו. לאחר שיצא הסוחר ישב הרב לכתוב מכתב אל רבי שמואל-שמלקה מסליש, ובו תיאר את פרשת מחלתו ואת חזיונו המופלא. בסוף המכתב הודה לו מכל ליבו על אשר המליץ טוב בעדו והציל אותו ממוות. הסיפור היה עלול שלא להיוודע כלל, מפני צניעותו הרבה של הצדיק מסליש. אולם לאחר פטירתו חשפה אלמנתו את המכתב ששלח לו הרב 'שואל ומשיב' מלמברג. כמו-כן, לאחר שעברו שנים רבות סיפר הסוחר את הסיפור. וכך מגוללים הדברים בקונטרס 'לקוטי יצחק', שכתב נכד הצדיק מסליש, רבי יצחק-אייזיק.

פנית ההלכות ע"פ ילקוט יוסף כרך ה.

- "דין כותב בשבת" (סימן שנה)**
1. מותר לדרוש בציפורן ידו קו פשוט לסימן על גבי קלף, או ספר, כמו שרושמן לסימן, שאין זה דבר המתקיים. ובלבד שלא יעשה צורת אותיות, ואפילו אותיות לועזיות או צורת ספרות. ואם רושם באיזה כלי שעושה רשימה עמוקה יותר אסור. ומותר לקפל דף בספר כדי לסמן את המקום אף שבמקום הקיפול נוצר רושם שניכר ומתקיים. (ילקוט"י שבת ה' ס"י שם, הליכות עולם ח"ד)
 2. במקום צורך גדול יש לסמוך על הפוסקים הסוברים שכתב שאינו כתב אשורי, אינו אסור אלא מדרבנן, ולכן במקום הפסד גדול מותר לומר לגוי לכתוב בכתב שלהם, כגון אנגלית וערבית, דהוי שבות דשבות במקום הפסד. (ילקוט יוסף שבת כרך ה עמוד קל)

עלון זה לעילוי נשמת!

ברוך עובדיה בן שרה	יגאל יוכפז בן שושנה
שרה בת סלמה	שלום בן משה
אסתר בת חנה	שלום בן אברהם
ציון עובדיה בן רחל	יחזקאל אליהו בן סמרה
נעמי לקס בת אסתר	יעקב לקס בן אסתר
רחל עובדיה בת אסתר	רבקה בת כאוגו וחנניה
שלמה בן אליהו ושרה	אברהם דמתי בן אסתר
דוד שורבחון בן חנה	יוסף צברי בן אהרון

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.

המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית: יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat_asef@gmail.com כמו כן ניתן להוריד את העלון באתרי "לדעת" ו"דרשו"